

Janovická Vlčí rokle

vhodné	pouze pro pěší
délka	5 km
fotografie	http://www.milan-skoda.cz/fotogalerie_2014.htm

Pro většinu obyvatelstva ze široka daleka (i z druhé strany naší republiky) nebudou jistě Teplické a Adršpašské skály neznámé. V podstatě si ani neumím představit, že by kdokoli v naší republice, kdo se kdy zajímal o turistiku nebo přírodu neslyšel o Adršpašském skalním městě. Na jednu stranu jsou Adršpašské skály samozřejmě skvostem a diamantem veškerého skalstva v naší republice, a to říkám ve vší úctě před skalami Prachovskými, Klokočskými, Hruboskalskem, před skalami v Českém Švýcarsku, v Moravském krasu či kdekoli jinde. Jak ale říká klasik, můžeme o tom diskutovat, můžeme o tom vést spory a můžeme s tím nesouhlasit, ale to je tak všechno, co proti tomu můžeme dělat. Na stranu druhou, takřka každému, komu bych řekl jméno Adršpach nebo Adršpašské skalní město či Teplické a Adršpašské skály, tak se vybaví onen nejznámější prohlídkový okruh po modré turistické kolem jezera Pískovny a po zelené mezi skalními monolity na okruhu k Adršpašskému jezírku s lodičkami, které tvoří Metuje a zpět k hlavnímu vchodu. Tyhle dva malé okruhy každoročně v sezóně atakuje na 200 000 turistů, ano čtete správně. Málokdo z těchto návštěvníků však tuší nebo ví, že tyto neznámější turistické trasy jsou obetkané ještě spoustou dalších krásných míst v nejbližším okolí. Místa jako (zdoňovský) Křížový vrch, zřícenina hradu Adršpach, zřícenina hradu Střmen, Teplické či Jiráskovy skály však byly či budou předmětem našich výprav u jiných výletů.

Celá oblast Teplických a Adršpašských skal byla od prvohor tektonickou sníženinou, která vznikla horotvornými pohyby asi před 350 miliony let. Na jejím dně se vytvořila jezera a močály s bujným rostlinstvem. Dávné řeky tekoucí z okolních hor pohřbívaly vegetaci vrstvami splaveného materiálu. Tak vznikla nedaleká ložiska černého uhlí (viz doly Radvanice). V mladších druhohorách, tedy křídě, asi před 100 miliony let, sem proniklo mělké moře a na jeho dně se ukládaly mohutné vrstvy písku. Jejich vahou a chemickými procesy se volná zrna spojila v horninu zvanou pískovec. Z jílovitých sedimentů vznikly opuky. Proces poklesu a vynořování se několikrát opakoval a ovlivnil tak pestré složení a proměnlivou odolnost vrstev. Vyzdvižením Českého masivu v třetihorách moře definitivně ustoupilo. Vlastní váha mohutných vrstev vyzdvižených pískovců lámala do té doby vrstvy souvislého mořského dna na množství ker. V trhlínách a měkčích vrstvách působila eroze. Nastalo zvětrávání, uvolňování a odnos materiálu. Z někdejšího mořského dna zůstaly už jen nejodolnější zbytky, kvádrové pískovce. Dnes tvoří krajinné dominanty - stolové hory, plošiny a skalní města (Hejšovina, Broumovské stěny, Ostaš, Křížový vrch, Jiráskovy skály, Teplické skály, Adršpašské skály). V Adršpašském skalním městě probíhají konkrétně geologické zlomy a pukliny v celé oblasti podél vzájemně kolmých směrů, a to od severozápadu na jihovýchod a od severovýchodu na jihozápad.

Do samotného Adršpašského skalního města samozřejmě vede spousta cestiček, kterými do Metuje (jež tudy protéká) klotká mezi skalami několik skalních potůčků. Už asi tušíte, že takový skvost jakým je Adršpašské skalní město je součástí CHKO Broumovsko a zároveň Chráněnou přírodní rezervací a tudíž velká spousta skalních proláklín, cestiček, roklí a příkopů není pro

turisty značená. To je samozřejmě dobře, protože představa, že by ony desetitisíce turistů ze známého okruhu skalami zamířilo do těžko přístupných a neznačených roklí, tak taková představa nahání mráz po zádech a znamenala by velmi brzo naprosté zničení této nádhery. Přesto jsem se tak trošku s černým svědomím rozhodnul kvůli vzácným fotografiím, že se postupně do několika takových těžko přístupných roklí a příkopů vydám, abych vám zprostředkoval pár pohledů na místa, kam se běžně člověk nedostane.

Metuje je říčka, kterou najdete v názvu několika obcí a měst: Teplice nad Metují, Česká Metuje, Žďár nad Metují, Police nad Metují či Staré a Nové Město nad Metují. Její pouť začíná (zhruba ve výšce 630 m n.m.) pár stovek metrů nad Adršpašskými skalami v lukách prostírajících se mezi Adršpašským skalním městem, Hodkovicemi a Janovickou strání (Janovice jsou v našem kraji známé pohledy na podskalní pastviny se stády koní). Zhruba po 500 metrech, kde se mokřady na pastvinách pomalinku pospojují v nepatrnou stroužku, zamíří Metuje do lesního porostu ve skalách, do Janovické Vlčí rokle. A právě od této chvíle máte na fotografiích možnost sledovat její tok, kdy se začne proplétat lesním porostem, mechy, travami, kapradím a postupně přibývajícemi balvany a skalními útvary. Metujka tak vyráží z nepatrného čůrku, přes klokotající stroužku proplétající se pod balvany (kdy ji ani nevidíte, ale jenom slyšíte), a přes malý nenápadný takřka stojatý potůček až po rozšiřující se ústí tvořící zadní hranu Adršpašského jezírka. Po obou stranách svého toku doprovází Metuji nespočet nádherných skalních útvarů a masívů, které tak, jak postupuje tok Metujky dále do nitra skal, mění svou velikost od malých balvanů, přes skalní zlomy až po skalní masivy a věže. Těmito postranními skalními převisy a rokličkami pak do spodního potůčku v rokli (z jeho pravé strany toku) vtékají ještě zhruba další tři skalní stroužky, které mají své tůňky a pramínky přibližně ve výšce kolem 675 m n.m., a které také můžeme považovat za jakési další boční pramínky Metuje.

Věřím tedy, že pochopíte, proč u tohoto výletu nebudu zveřejňovat mapu ani návod kudy a kam máte vyrazit, a že ve vši úctě zachováte nedotknutelnost neznačených roklí a skalních proláklín pro další generace.